

NIHIL SINE DEO

Anul VII - Nr. 26
Iunie 2026
Timișoara

www.revistacununa.ro

CUNUNA

foaie dă cultură bănăţană

„Sub lumina ha șierească,
Pă largu pământului,
În bătaia vântului,
Fire dulșie omenească,
Graiu blând și cumpătat
Ca în dulșiele Bănat
Nu mai cred să găsească.”

Victor Vlad Delamarina

Periodic editat de ASOCIAȚIA PÂNTRU VORBIREA BĂNĂȚANĂ

ISSN 2668-9480

ISSN-L 2668-9480

E-mail: **limbabanatana@yahoo.ro**

Tel: 0768113404

www.vorbireabanatana.ro

www.revistacununa.ro

www.arhivagraiuluiibanatan.ro

www.bibliotecabanateana.ro

<http://dictionar.vorbireabanatana.ro>

Punct de lucru: Timișoara, str. Nicolae Ilieșu, nr. 10, ap.1

Colectivul de redacție - Redactor-Șef: Vasile Linția / **Redactori:** Florina-Ariana Colgia, Sergiu Boian și Claudiu Românu / **Tehnoredactor:** Daniela Areta Voștinar / **Redactor-corector:** Cosmin Vatriș

Editura Eurostampa Timișoara

Șie-i dă nou pră la noi

În primăvara asta și la înșeputu verii s-or întâmplat mulce lucruri mândre pântru limba noastră și cultura bănățană. Și anu ăsta, Episcopia Caransebeșului o promovat graiu bănățan prin festivalu „Credință și lumină”, acolo unge or fost prezent mulți copii, dar și scriitori în grai. Și la Domașnea, în Caraș-Severin, o avut loc concursu „Grai sfânt la noi acasă”, acolo unge 140 dă copii or spus poezii în grai bănățan și or fost gratulați cu premii frumoasă. Tot pră bina căminului cultural dân Domașnea or pășat și oamini mari ai folclorului românesc: Maria Milu Sorescu, Nicoleta Ghimboasă, Adrian Stanca, Mircea Cârțișorean, Alexandru Micșescu și mulți cineri talentați care or cântat și or încântat pră toată lumea care o fost prezentă. O fost o agevărată sărbătoare bănățană cu poezie, câncec și joc, fiindcă o fost prezent și Ansamblu dă dansuri „Teregovana” dă la liceu dân Teregova, coordonat dă instructoru Petru Moacă.

Și în județu Timiș or avut loc festivaluri dă promovare a graiului bănățan, la Sânmihaiu Român, Ciacova, Murani (gala laureaților), Comloș, Mașloc și la Mănăstur în amincirea poetului George Gârda și la Topolovățu Mare (aniversarea profesorului Ionel Boldureanu), dar și în alce locuri dân Banatu nostru drag.

Gratulăm pă toț pântru organizarea frumoasă a festivalurilor, iar Asociația pentru Vorbirea Bănățană îi alături dă organizatorii care vor să colaboreze și susține măi dăparce toce festivalurili și concursurili care promovează și păstrează importanța graiului bănățan și a culturii bănățane.

Ne bucurăm că anu' ăsta, tot în primăvară, la Caransebeș o prins iară viață Cenaclu „La Poșmândre”, la inițiativa creatorilor dă poezie Dorina Șovre, Florin Bogdea, Ioan Jorz și Adrian Gerhard. Gratulăm pă toț care participă și țân cenaclu' în pișioare, cu speranța că va avea tot valoarea pă care o avut-o.

Claudiu E. Românu

OBIȘIEIURI DÎ LA PAȘCI, PÂNĂ LA RUGA, LA JĂBIEL

Oaminii și muierili dîn băbăluc or ținut măi mulcie sărbători. Or sciut dî la ai bătrâni că trăbă musai să lie tînă. Dacă or smincit o or dzâs că nu istănă, musai or pățat șieva rău.

1. Tudorusaliili

Sărbătura asta o fost după Paști și năincie dă Rusalii, a douădzășia dzî după Paști. În dzăua asta ai bătrâni or pus la mînică, la peceică o la guler o floarie, ca să fie feriț dă alie rălie.

2. Ispasu (Nălțaria lu Domnu Iisus Cristos)

Ispasu s-o ținut după patru dzăși dă dzâlie dî la Paști. După șie s-o gătat Sfânta Liturghie, pîrincilii, oaminii și muierilii, carie or fost la bisărică s-or dus în fața bisărișii, la Monumentu Eroilor. Păriechi dă jiuni or luat stagurilii dî la bisărică, stagu lu veteranii dă răzbel și ailalț lumânări. În făță la monumient or făcut părăstas pântru toț ai dîn sat carie or murit pră front.

3. Rusaliili

În a șindzășia dzăuă dî la Paști îs Rusaliili. În dzăua dă Rusalii s-o adus crengușă dă străjări, dă tiei o dă plută, la bisărică. Frundzălîi așcia însamnă limbilii dă foc care s-or scoborât prăsta apostoli. Crenjilii să sfîntăsc. După Liturghie crăsnicu o episcopu împarce crenguțâlîi la oaminii și muierile carie or fost la bisărică.

4. Sândzâienilii

În dzăua dă 24 iunie oaminii or ținut Dzăua dă Sânzâienie La bisărică să țanie Sfântu Ion Bodedzătoriu.

În dzăua asta muierilii bătrânie o fieceilii dîn sat or împlecit cununi dîn flori dă sânzâienie. Or măi pus și pienie înfloricie dîn voreț o salbacișie. Cununilii să liagă la poț și la crușilii dî la intrare dîn sat, dîn hotaru satului. Cununilii așcia aduc năroc și ocrocesc satu și oaminii dîn sat.

În noapcia dă Sânzâienie înfloarie iarba jâvinilor. În noapcia asta îi măi ușor să găscă iarba asta. Tot în noapcia asta al carie gășăscie iarba asta, poacie să înțâliagă limba lu jâvini.

5. Ruga dă Sâncilii (20iulie)

În sufletu dă bănășan ruga îi mare sărbătoare în tot satu. Ai bătrâni nu șciu dă când îi ruga satului, dar să șcie că îi dâd băbăluc. Oaminii măi veșci spun că îi dă pră vremea lu Burebista.

A măi dă dămurt poviastă dăspră rugă îi dâd anu lu 1373. Acolo îi scris dă Muncilii Cornu Nedeei. Negeea vinie dî la nedelia, care însamnă duminică. În mulce sace șiacum îi spunie la rugă niegiei o nigieie.

Ruga îi sărbătoria la tot natu dâd sat. Numilii dă ruga însamnă crușie înaltă.

Dîn băbluc oaminii s-or prăgăcit anume pântru dzăua dă ruga. S-or făcut țoalie noi și încălțări noi. Muierilii s-o prăgăcit musai țoalie noi și or grijât salbilii dă galbini.

D-o fost soare, d-o fost ploaie, ruga o fost bucurie și sărbătoare. Îi dzăua când oaminii să-ntânieș cu niamurilii, cu goșcii și cu Dumniedzău.

Bisărică dâd Jăbiel s-o zăgit dâd 1750, până în 1752. O fost sfințată în september 19, 1752. Are hramu Sfântu Prooroc Ilie.

Năincie dă rugă oaminii or curățat casa, or vărut-o. Muierilii or prăgăcit mîncarie și turtă pântru goști.

Măi năincie fișiorii or strâns bani dî la fiecare familie ca să placiască banda dă lautaș.

În a doua dzî dă Ruga o fost obișieiu să să miargă prân sat cu coșili împodobice cu cilimuri, cu pienie înfloricie, și cu muzicanț. Pră cai or pus sorsamuri cu zvoanie, pră grumadzu lu cai or pus zăbroanie dâd ăț colorace cu roșu și vânăț.

Dă rugă, goșcii or vinit cu coșia la gazdie. Ai cinieri, fișiori și fiece, dâd alce sace s-or întânit la joc, la rugă. Dacă s-or plăcut, or jucat în joc și s-or păitășat unu cu altu. Mult or făcut nuntă toamna aia.

Ruga o fost o bucurie pântu tot poșumpu. S-or adunat toț în vorețu gazdilor, or givănit și s-or adus amincie și dă ai duș la ai mult, dîn posump.

Cosmin Vatriș

Vara când Banatu spunie povești

Vara oamini la amiază s-or pus la umbră și or stat la givan. Copiii or stat și or șulit uriechili la povești dă băbălu.

Banatu înșamnă sace, castielie și orașă. Dacă nie uităm pră călindari am vigia că vara, în luna iunie, lu iulie și a lu august, mulce s-or întâmplat, când oamenii or fost la lucru pră câmp.

Măi binie dă patru suce șapcedzăși dă ani năincie, cetacea Cimișoara o fost d-a roata cu cătanie turșieși. Doauă săptămâni o ținut bătaia, în vara lu anu 1552. Zădurili s-or suripat dă la atăcia cuglie dă fier pră carie l-or lăpădat tunurili turșieși. Așa or ajiuns stăpâni turșii la Cimișoara. În șietacea Cimișorii sultanu o pus al măi bun pășă. Evlia Celebi o dzâs că Cimișoara îi perla Imperiului Otoman. Pașalâcu dă Cimișoara o ținut până în 1716, când Eugeniu dă Savoia o pus stăpânire pă șietace.

O vinit toamna, după aia iarna și așa or triecut anii.

În 1718 o dată cu pașia dăntă austrieși și turși, dă 21 iulie pântru Banat, iscălitura asta o înșământat o nouă lumie. O fost prima dată când toace țării miși cu nume dă Banat or avut stăpân oformă, Imperiu Habsburgic. Banatu Istoric, Banatu dă Severin, Banatu Craiova (Valahia Mică -Olteni), Timocu.

După și-e or vinit austrieșii stăpâni în Banat or adus cu ei oamini și muieri dă măi mulce țări, tălieni, franțuj, slovași, polieși, pemi, niemț.

Oamini ai carie or vinit în Banat or făcut căș noi, sacie noi. Or fost oamini harniși. Or lucrat și or trăit toț în pașie.

Tot vara, la Reșița în anu lu 1771 s-or făcut căzanili dă topit fier. Căzanili așcia or lucrat măi gata 200 dă ani. Dă fierul asta s-o făcut ștrec pântru aizămban o țin, cum s-o spus în alce sace.

În Cimișoara o fost gavăt dă lume. Oamini or trăbuit să umble dănt-o parcie în alta. O vinit vara lu 1869, prăn oraș or făcut ștrec pântru aizămban tras dă cai.

Cimișoara o fost la capatu imperiului. Numa asta nu o fost mare bai. Oamini or fost harniși și tarie vești la mincie.

Cimișoara, dă noiembrie 1884 o fost primu oraș luminat noapce cu "lămpili lu Edison"și în 1899 s-or carat cu aizămbanurili fără cai.

În vara lu 1904 o vinit pră lumie, în Fraidorf, un copil băluț, carie o să ajiungă marie om. S-o cemat **Johnny Weissmüller**. O câștigat șiși medalii la olimpiadă la notat. O fost și o rămas în mincea lu tot natu ai carie o vădzut mozilii cu el - Tarzan.

În luna lu august, la anu 1953, s-o născut, la Nițchidorf, **Herta Müller**. În cărțâli ei o scris dă cum o fost în anii copilăriei, frică și viața în vriemea lu comuniști. În anu 2009 o primit Premiul Nobel pântru Literatură. Așa o ajiuns Banatu să îl șcie tot natu, în totă lumia.

Tot în august, măi naince, în anu 1802, la Lenauheim s-o născut poetu **Nikolaus Lenau**, al măi marie scriitor romantic carie o scris niemțășcie.

Or fost oamini carie or schimbat istoria lumii. **Traian, Vuia**, bănățan în Țara Făgetului o răușat să zboarie. O făcut o păsară dă liemn cu motor.

Tot dân Banat or pornit în viață revoluționar **Eftimie Murgu** și **Bela Lugosi**, carie o fost în mozi Dracula.

Béla Bartók, marie compozători, o umblat în toce sacilii dân Banat și o adunat cânceșie populare. Fără el mulce s-ar fi perdut.

În vara lu 1919, Prima Bătaie Marie s-o gătat. În august, armata română o intrat în Cimișoara. Oaminii or ieșat la socac bucuroș.

Numa n-o fost dăstul armata. O trăbuit oamini cuminț, carie să fie înstare să conducă, să țană oaminii uniț, baș dacă or fost măi mulce nații.

Al măi potrivit om pântru asta o fost bănățanu **dr. Aurel Cosma**. O fost fișcal, dar o și iubit tarie mult Banatu și pră bănățani. O fost primul prefect român la județu Timiș-Torontal. Ai bătrâni or spus că atinși când o ajuns prefect o găsât Prefectură goală. O luat cu împrumut o masă și un scamn și așa o înșieput să scrie primilii țadulie românieșci. Nu o lăsat lumia să să sfăgiscă. O vrut să fie înțăliejerie întră oamini, baș dacă or givanit în limbi diferice. Nu o lăsat să să razbunie întră ei. O ținut la resepect și omenie, baș dacă în Banat or fost atunși români, niemț, unguri sârbi și jădani.

O fost ani când, vara, bănățanii or suferit.

În iunie 1951 comunișcii or luat familii bănățanie, li-or suit în vaguanie dă marvie și i-or lăpădat în Baragan. Or luat cu ei și or putut. Restu o rămas în sace. În Bărăgan or primit un par dă liemn, carie o fost sămn unge să sadă. Nu or avut căș, nu or avut fântâni cu apă. Cu ei or fost copii miși și oamini bătrâni. Or știut că iarnă acolo îi tarie grea. Or săpat gropi în pământ și or făcut zominiță. Or cotropit-o cu tulei, trestie, șovar o cu paie. Mulț or murit în prima iarna. Or fost oamini harniși și ân anii care or vinit, or făcut căș, săce, măi gata să facă Banat în Bărăgan.

Cu bunie și cu rălie viața o mers năince. Copii s-or născut, cinerii s-or insurat și ai bătrâni s-or dus la ai mulț. Or vinit împăraț și or plecat, or fost mulce bătai întră țări, ape mari o sășită marie, dar oaminii or răzbit pântru că or fost harniși și dă omenie.

În vremurile în carie tot schimbă mai iuce dă cât pucem ghingi, Dumniedzău o rânduit oamini, carie să ducă obișieiurili, graiu, jocurili, cântări și cregința măi dăparce. Unu dân ei o împlini în luna iunie, anu asta, 88 dă ani, marilii poet Pătru Chira dî la Chișoda. Să vigiem și ie spunie.

Cosmin Vatriș

VREMEA ȘIEȘĂLOR COAPCE

Pătru Chira la 88 ani
La mulț ani și sănătate multă!

Petre, Petre spune-m mie!
Dă șinie ȝ-o fost drag ȝâie?
Dă Ana, o dă Mărie?
Niși dă una, Văsălie!

C-am iubit viaȝa-ntragă
Tăman dân copilărie
O mândră șie-m plașie mie
Cu numilii POIEDZÂIE.

Binie ai făcut Petrică,
Dar să șcii că nu îȝ stracă
Prângă mândra poiedzâie
Să fie cât-o Mărie.

VREMEA ȘIREȘĂLOR COAPCE

Când șireșăli s-or copt
Și-n voreȝ ploua cu spume,

Pă la tri furtai la opt
Am vinit și io pă lume.

Mare lucru nu o fost
Și la șie pucea să fie
C-am vinit pă lume gost
Dânr-o altă galaxie.

Dân planeta Copernic,
La o mie ani lumină,
Mare brânză, șie să dzâc,
Când strâgonii-or fost la șină.

Am trăcut și prân război,
Gorgonit dă frica frișii,
Să mă ieie măi apoi
În primire, bolșovișii.

Cu năcazuri și tristeată,
Anii mei s-or dus pă rând
Ș-am scăpat dă cinereață,
Dar dă bolșoviși - niși gând!

Când șireșăli să coc
Stau și graurii la pândă,
Io la versuri le dau foc,
Că nu am niși o dobândă

Mi-s sătul dă sărbătoare
Și să mă spenez în taină,
Când ugesc cu ochii-n soare
Niși viața nu îi prea faină.

Când nu mă ascultă nime,
Îmi pun lacăce pră vis,

Iar ducheanu meu cu rime
Io dă astădz l-am închis.

DÂN JURNALUL UNUI PAPĂ- LAPCE

Prăstă-o dzî, sau prăstă duaouă,
Când m-adușie cocostârcu,
O să văd o lume noauă
Și iorsagu lu tăticu.

Lapce beu cu biberonu,
Ca să nu avem discuții,
Că îi strâc io siliconu
La dădacă, tanti Nuți.

Dcă îmi ascult părinți
Ș-o să fiu copil cumince,
O să-mi crească iuce ghinți
Și măsaia a dă mince.

Sprijonit dă două babe,
Ușurel, pă după pat,
Voi păși în patru labe
Ca și moșu când îi bat.

Dup-o lună, pân măi cresc,
Mama, care-i grijulie,
Mă învață să vorbesc.
Și să sudui - uica Tie.

Țanțos ca un Făt-Frumos,
Merg spre obodă înșiet,
Pă pițiclu or pă jos,

Cu șaorma la pachet.

Școala cred că o să-mi placă

Ș-o să-nvăț cu pana-n mână,

Ca s-ajung și io odată

Un poet ca George Lână.

Pân-atunșia beu și cânt

Șî-mi las tocu să asuge,

Ca să-mi treacă dă urât,

Dau cu șlapu după duge!

IUNIE

Dân apus, un nor dă spumă să-ngireaptă

cătră sat,

Parc-ar vre să gea dă veastă că-ntr-un colț

îngepărat,

Foc și pară, vicodolu o pornit-o cătră noi,

Aducând cu el, în straiță, piatră, trăznece și

ploi.

La-nșieput o fost o glumă, iaca, colo, câțva stropi

Șî un vânt trecând alenie, prântră crenjili

dă plopî,

Dăodată să răgică norii grei, dânstpră

Utvini,

Ș-o-nșieput cumplit să jiamă liziera dă

băgrini.

Fuljiere, ca nișce sulit, leagă șieru dă

pământ,

Durăice, larmă mare, ce lua cu greomânt,

Norii negri-or cuprins satu, înșiepând

dânspră apus,

Prau să-nălța spră șieruri, volbura ce lua pă sus.

Zboară țâglili pân aier, dă pă șopru la veșini,

Pomii tăți s-apeacă-n sâlă, unii scoși dân rădășini.

Să îmburdă, cu tăt greu, prăstă drodu la curent,

Parc-ar fi sfâșātu lumii ș-o vinit baș la moment

Când măi tăț cregeau în binie iaca vremea dă năcaz

Cum gorgoanie, fără milă, tăți scăieți dân islaz.

Piatra cage prăstă șură, răpăind ca mitraliera,

Dăsfrunzând în șinși minuce, cu mânia, liziera.

Doamnie, șie dă bubuice, mă gângesc că moș Ilia

O pornit-o cătră lume, din șier, tăt-antălăria.

Când încolo, când încoașie, norii nu mai au stăvală,

Să lovesc unu dă altu, fără niși o sococeală.

Bagă groaza-n bece hoare șie s-ascund unge nimer,

Până când să mai ogoaie răboluția dân șier.

II

Frică mi-i că-n așce clipe, dă atât urât și nează,

O să geie șlogu-n mine ș-o să mor cu mincea trează.

N-aș prea vre să șcie nima, dacă cumva am murit,

Cum n-or vrut nișicum să șcie dacă-n viață am zgomit.

M-or cânta popa Trăian și cu Iosâm, la plecare,

Iar Bencei, cu glas de tulnic, îmi va țâne-o cuvântare.

N-o s-ajung în Rai vreodată, după câte mă socot,

Niși în Iad, încornorați, fâncă am bucat la vot.

N-am contract cu Scaraoschi să ajung în Iad patron,

Că n-am fost un șinie goge, ciocoflendăr la raion,

Conștiință comunistă n-am avut că nu m-or dat

Ca la alți, șie dân Ocico, dzî dă dzî, or cumpărat.

Iar acum îș dau cu capu și cu coacili-n credenț

Că ar fi buricu lumii, ăi dântâia dizidenț.

Am fost topograf dân smintă, bâzgoindu-mă-n occean,

Să fiu domn în câmpul muncii, să câștig și io un ban.

Niși dășcept n-am fost, ca alți, să mă-nburd cu capu-n zâd,

Ca să laud pă măcar șinie, mare goangă dă partid.

Dumnezău m-o dat viață și talentu ca să scriu,

D-aia adz, ca altădată, mă privesc, mai mulți, ponchiu.

Nu am scris niși plugușoarie, la sfârșat dă an, în foi,

Ca și altu șie să cregie măi cu coarnie ca și noi

Nefiind nișicând alături d-ale grangurilor oșci,

Am fost alungat cu ură, dă nemernici și dă proșci.

Dar tot am răzbit, pân vreme, dân șienușa care-am fost,

Iacă-mă dă ani dă zile, scriu și bleococesc pă post,

Mă ghingesc că ar fi bine să rup tocu ogârsât

Și cât măi ugesc în viață să m-apuc dă pilărit.

Cap să fie că mince nu-i musai

Mulce capece-s în lume,
Da puțână mince poartă.
Unele-s numa cu nume,
Alcili nu au socoată.

Bunăoară, a lu Tilă,
A lu Tilă Foștomoc,
Șie-avea cap ca dă cămilă
Dar în iel mince dăloc.

Nu știu șie-i veni asară
Că m-o pus să-i fiu nănaș,
Să-i bocez, cu Veta, fata,
La căfană, în oraș.

Sfătuindu-ne în cicnă,
Doauă șeasuri după șină,
Cam șie șinstă-i dă la fată
Și șie nume-i dăm la fină.

Io am dzâs, să-i punem Ana,
Veta me vre ca la nime,
Vre s-o bocezăm Vandana
Că îi nume ca în filme.

Și că Veta, Ana, Floare,
Or fost șcearsă dă pă hartă,
Nu măi au niși o valoare,
Numa babili le poartă.

Am prins caii la coșie
Ș-am plecat să scap dă bai
Ș-am pornit-o-n veselie
Cam aiurea în tramvai.

*„Bucuros dă goșci, mă Tilă,
Mă primești în casa tea?”
M-o răspuns, măi mult în silă,
Bucuros, așa ș-așa.*

M-o pofcit în soba mare
Ș-am pornit-o d-ntr-odată
Ca dîn pușcă c-o-ntrăbare,
Cam șie nume-i dăm la fată?

M-o vinit atunși să latru
Când văzui șie-are dă gând
Și m-o spus să-i spunem patru,
Înșârându-le pă rând.

*Beatrix, Geanina, Vanda,
Su-Ellen, fără cuvince,
Ca și mășcioania Sanda.*
M-am scrâncit dă tăt la mince.

N-am putut să țan givanu
Și i-am zâs: *”Ascultă Tilă!
Mincea, pui când o să-ț scoată,
Să-m dai unu dă prăsâlă!”*

Podurili lu moș Lia

Baș la capătu Chișozî
O fost casa lu moș Lia,
Cei, prunii, ciar și bozi
I-or împrejmuit avlia.

Spră oraș iestă izlazu,

Mult mai trist ca altădată,
Prăstă drum, iaca năcazu,
O căfană menunată!

Unge îi plășiea lu moșu
Ca să facă vreo vizată,
Dă pă când cânta cocoșu
„*La coliba părăsâtă*”.

Când dă bâț îț sprijoni brațu
Șî ieșci șciop dă un pișior,
Cum focu să birui șanțu
Ca pă când ierai fișior?

O șierut la măi tăț șăfii,
La primar șî la jugeț,
Ca să-i facă-n fața cășî,
Dă tri palme, un pogeț.

Dar cum, zâlnic, primăria
Avea alce mulce-n gând,
Niși pogețu lu moș Lia
N-o ajiuns nișicum la rând.

Prăstă ani, când moș Ilia
Să topea dă bătrâneăță,
S-o ghingit șî primăria
Să-i facă doauă pogeăță.

Moșu o plecat cumince
N-altă lume, să pitreacă,
Prăstă pod, d-acum n-aince,
Numa vântu o să treacă.

Geaba lauge șî ospeții

Țî să fac, dar după moarce,
Dacă-n viață tăți orbeți,
Dzî dă dzî, ce dau d-o-parce.

Șî acum, când veșnișia
L-o luat cu tăță graba,
Podurili lu moș Lia
Stau ș-așceptă pă dăjeaba.

LA PĂRAGE

Mândri-am fost la dăfilare
Când strâgam în gura mare
Ana Paucher, Geoarge Dej,
Bagă spaima în burghej.

Iar după un an or doi
Băgau spaima șî în noi,
Că or inventat *Cănalul*,
Normili șî Șinșinalu.

Șî cu stagu roșu-n frunce,
Dă la pustă pân la munce,
Dăfilat-am cu plășiere
Ca să bem la gar-o bere.

Mîncam mișii cu muștar,
Fript dă Ioșca la grătar,
D-am ajiuns acasă trej,
Suduind, în gând, pă *Dej*.

Dictatura proletară
Ni-o adus belșug în țară,
Ca să trămurăm dă frică

Sub *opinca bolșovică*.

Votaț soarili, votaț!
Că dă dracu o să daț.
Dă vă fașieț cu nevoi
O să geie iel dă voi.

Ni-or dat pita pă cartelă,
Cărămidă, nu franzelă,
Iar pă puncce și tichece,
Brășinarie și suzece.

Cu otrava dân lozinși
Băceam talpa la opinși,
Bucuroși, nevoie mare,
Că am fost la dăfilare.

Astăz, în dămocrație,
Dăfilăm în sărășie
Și votăm tăț, val vârcej,
Pă urmași ai lu Dej.

PRÎN PULBEREA ANILOR

În satul meu, de-acum modern,
Cu blocuri, vile și palate
Și amintirili să șiern,
Dân șie în șie măi dăpărtace.

În fuga timpului năbun,
Prân lunji tunele nepătrunsă,
Abia dă pot să le adun,
Atât dă binie îs ascunsă.

Da satu nu măi iestă sat,
S-o luat cu vremili la trântă
Și pă pământu nearat
Niși șiocârlia nu măi cântă.

Să-mbracă câmpu în beton,
Grăginili s-acund sub piatră,
Iar la vr-o dodă, în balcon,
Audz vr-un câne cum ce latră.

Nu-s mai niși gășce pă socac,
Niși răță-n drumu cătră baltă
Și-n gând îm cântă-un pitpălac,
Vinit dân lumea ailaltă.

Adio câmpuri cu țărani,
Adio drepcine și grapă,
La noi îs domni dă nișce ani
Șie n-au habar șie-i aia sapă.

Să zburdă vântu păstă sat
Și focu arge-n paie uge,
Când domni cu tașcă diplomat
Aruncă șlapii după duge.

Aiși îs zăși dă orășani,
Dă vile câmpurili-s plinie,
Agevărat, îs chișozăni,
Dar nu îs consăceni cu minie.

Mi-i dor dă pulberea dân drum
Și dă căsuță cu porciță,
Dân coșuri să mai iasă fum
Dă alun și romaniță.

Dă rujili dă altădat,
Cu Harfi, Lia ori cu Spîrcu,
Să bată doba iar în sat,
Ca și pă vremuri Lia Stârcu.

Pierdut prân pulberea dă ani,
Dă opt decenii calc pământul,
Că-n satu meu fără țărani
Îmi iestă casa și mormântu.

RUGA CHIȘOZANĂ

Era o rugă la Chișoda...
S-or scurs d-atunși potop dă ani,
Când așcepta în ușă doda
Să-i vină goșcii din *Bășani*.

Și or ajuns cătră amiadză,
În tri coșii cu loitre lunji,
Când soarili stăcea dă pază
În satu-n care greu ajunji.

Ponevi pă știu cu spăcează,
Sărsamuri noi, zvoane pă cai,
Și urezau cum să ureadză
La defilări dă unu mai.

So răgicat întrăg socacu
D-atâta larmă dă copii,
Când Spîrcu s-onșieput cântatu,
Trăcând prân sat în tri coșii.

Ies fece mari la poarta cășî,
Prinsă-n oprejie și turban,

Băciau în zori doba plăieși
Ieșiau și moși la givan.

Tăt satu mirosa răchie,
A crumpi zdrobiț în popricaș,
Să zburdă mînzul în avlie,
Când bace-un vînt dânspră oraș.

D-atunșia ani s-au tăt scurs,
Că vremea îi mireu pă fugă,
Iar oamenii d-atunși s-or dus
Iar Ruga nu mai iestă Rugă.

Niși satu nu măi iestă sat
S-o luat cu vremili la trîntă,
Și pă pământul nălucrat
Niși șiocărlia nu măi cântă.

Să-mbracă satu în beton,
Grăginili dispar sub piatră
Iară la doda în balcon
Audz vrun căne cum ce latră.

Să dușie vara în trecut
Iar toamna vinie pă gostâie.
Și iar o lom dă-la-nșieput,
Da câtă vreme nu să șcie.

LUPTA DĂ CLASĂ

Jos chiaburii, străgau proșcii,
Cu năduf și cu mînie,
Când s-or pus în fruncea oșcii

Și ne-or dus la sărășie.

Duși la alfabetizare
Ca și boii la TIMCAR,
Să înveță fiecare
Slova dân abecedar.

Rupț în coace și călcânie
Și cu spențăru cârpit,
Ei trăiau dă adz pă mânia
D-n hoțâie și șierșât.

P-ășcia ni i-o pus partidu
Să nie-nveță lucruri noi,
Păduchioș șie-și frecau zădu,
Mult măi boi ca nișce boi.

Ne-or luat ultima boambă,
Podu ni l-or măturat,
Așa o făcut *Ion Cloambă*,
Cum partidu l-o-nvățat.

Ne-or loat vaca dân ștălog,
Ne-or pus cotă și pă apă,
Până șie o dat în șlog
Și l-o dus popa la groapă.

Iar la cap i-o pus o stauă,
Ca la orișe bolșovic,
Dânmormântu-ascuns sub neauă,
Adz n-o măi rămas nimic.

Poace în căzanu-ăl mare,
Lângă *Stalin*, ghemuit,
Stă și *Cloambă*-n-așeptare,

Ca să fie alduit.

Că și-n Iad, lupta dă clasă
D-întră drași și bolșoviși
Îi la fel dă sânjieroasă
Cum o fost, cândva, p-aiși.

IMN DĂ SLAVĂ

Ogoiță-vă, tovarăș,
Vrieme aț avut dăstulă,
Nu ni-e bolânzârăt, iarăș,
Băgați capu la șcătulă!

Dă vă jiucaț capra nouă
Și vă daț d-a curișcapu,
Dup-o săritură, două,
Grijă, că vă sparjiet capu.

Să nu vă scrânciț la mince,
Că la cap îi treacă-meargă
Și de-acuma înaince
Să vă sară căce-o doagă.

M-aț dripit copilăria,
Sufletu și frumușăta
Și acum, bat-o pustîia,
Îmi daț gata bătrâneăta.

Dâno Bradz s-o dus roșăta,
Dzi dă dzî, numa năcaz,
M-aț mâncat și cinereăta.
Să vă steie în grumaz!

Aț trăit numa-n minșiună,
Dzî dă dzî, când rău, când prost,
Dăportață-ne în Lună!
Că în Bărăgan am fost...

VREMEA BABILOR

S-or strâns babili-n socac,
Doamnie, câtu-s dă zbârșice,
Și șie mândre-or fost odat
Când în poale-or fost chicice.

În oprejie și-n opinși
Și cu budză rumenice,
Adz vaitându-să dă chiși
Și dă boată sprijonice.

Floare-o fost ca un bujor,
Iar Mărie, bugiană,
Adz, îs flori dă alior,
Căptălan dă pus pă rană.

Io pă minie nu mă vād,
Că m-or prins tăț anii-n brață
Și tăț cinăr io mă cred,
Plin dă visuri și viață.

Dă drăguță m-am zuitat,
Baba mea mă sivisășce
Și s-apucă dă lătrat,
Până când mă lămureșce.

Când mai trieșe vr-un vândroc
Și când soarili răsare

S-aud zvoanili-n Giroc
Și un cuc cântând a jale.

Șinie o măi fost ca ele,
Acu jiumăta dă veac,
Când purtau la gât mărjiele
Și bumb roșu la ticac.

Adz, în șlaiere dă gumă
Și propcice dă băgrin,
Zăc că viața îi o glumă,
Numa dzâlili-s un chin.

Toată dzâua, la oglindă,
V-aț dat cu fernais la ochi,
Nu cumva ca să vă prindă
Vr-un blăstăm sau vr-un giochi.

Adz, când măi aproape-i suta,
Ogârsăt, cu nasu roșu,
Babilor! V-aț dus cu pluta!
Țușe-vă pe tăce moșu!

N-O SĂ FIE BUCURIE

Iaca, o trăcut o vară,
Dân 80 dă ani dă viață,
O vinit pă drum dă sară
Ș-o ajiuns dă gimineată.

Și în poarta-mi rujinită,
Cu pucere o bătut
Ca să plieșe-apoi grăbită,
Să s-ascundă în tricut.

Dzî dă dzî îm tăt bat chemea,
Nădăindu-mă cu greu,
Că atunşi când vinie vremea
Să vă las cu Dumnedzău.

N-o să fie bucurie,
Nişi tristeaţă p-unge treşi,
Dar precis are să fie
Multă pagubă-n şiupeşii.

Când, lunjit ca fărăonu
Să ascult, ca un nărod,
Cum îm cântă tăt afonu
Jiumătake dă prohod.

Să mâ mânii? Îi în taină,
Că îi musai să suport
Dă băţjocuri şi şielaină,
N-o să scap, oricum, nişi mort!

Că o să m-arunşie-n groapă,
Io dă asta nu măi pot,
Dar ca să ajiung la apă,
Asta iestă prea dă tot.

Dar pân-o vini sorocu,
Trai şi viaţă, vrei, nu vrei,
Că nu tăţ au şi nărocu
Să ajiungă anii mei.

NOVEMBĂR

Am murit ca şi tăt omu,

Tăbărit d-atâta trai,
Şi p-o haripă dă vultor
Am zburat girept în Rai.

Prântr-atâcea constelaţii,
Nebuloase şi sisteme,
Tărăboanţa neagră-a morţii
M-o plimbat fără probleme.

Pân tunelurile humii
Am trăcut ca vântu, mort,
Fără ca mai marii lumii
Să îmi şiară păşăport.

Ş-am ajiuns în Rai, la poartă,
Stând cumince, dă o parce,
Ascultam pă Sfântu Pătru
Cum o măscărea pă moarce.

Răzămat dă stâlpu porţi
Zăsă: Mă muiere, când înveţ?
Că în Rai s-aduc doar morţiîi,
Nu şi ăia morţ dă beţi.

Du-l în Iad să să trezască,
În căzanu cu cătran,
Ori ca prostu să trugească
Pă moşâia lu Sătan.

Şi în zâlili măi proaşce,
Când tăţ draşii-s morţ dă beţ,
Ca să-i bajie furca-n coasce
Şi să-l zvârle în scăieţ.

Io dă frică am trâcnit,

Mă, a dracului să fie,
Da năroc că m-am trezit
Și dân somn și dân bețâie.

UICE-AȘA O FOST SĂ FIE...

Mă ghingeam, mai pă d-o parce,
Că-n optzăși dă ani dă viață,
Dă băjiocuri avui parce,
Pă d-ascuns, dar și pă față.

Să înșiep cu înșieputu,
Iac-așa, numa dă probă,
La obodă m-or zâs *Mutu*,
Fiindcă nu scoceam o vorbă.

Cum șciam pă dân-afară,
Fără smintă, abecedaru,
D-aia dzî dă dzî la școală,
Toț îmi spuneau *Tocilaru*.

După șie m-am mai mărit,
Niși frumos, niși prea dășcept,
Nanili m-or ocolit,
Că *n-am fost de comitet*.

S-or făcut că nu m-auge,
Iară io că nu le văd,
Fiindcă nu vorbeam în duge
Și în jur să fac prăpăd.

Nu șciam niși cum să jioc
Rumba, Chera, dar nici Samba,
Pă sub mână ori pă loc,

Niși să țopăi Malagamba.

La armată? Șie să spun?
Mulce baiuri am avut,
Dă nimica n-am fost bun,
Și pe Șfeig l-am întricut.

După șie m-am liberat,
Să mă-nsor m-am pus în gând,
Ș-am ugit tăt însurat
Șinzășinși dă ani la rând.

Și cum anii să adună,
Ca și apa în decung,
Strănepoata ca să-mi spună
Moșulică cu nas lung.

Prântră moș, ăsta mi-i locu!
Fie anii sănătoș.
Nu tăți or avut nărocu
Să ajiungă-n viață moș!

ȘINE-AM FOST ȘI ȘE-AM AJIUNS

Ce provoc c-așa îm plașe
(Și cred că nu-i niși un bai)
Ca să fașem cumva pașe
Cu toț scriitorii-n grai.

Nu ne șiomăjim cu paru
Că oricum n-avem pucere
Folosâm cu grijă haru
Șe ni-i dat pântru țăneru.

Să înșeapă carnavalul
Scoborâm dân pod umor
Io răgic la cini păharu
Tu la mine sușitoriu.

Și cu ște avem în mince,
Az când mulce ni să curmă
Merjem numa înăince
C-am lăsat dăstule-n urmă.

Cu ște-avem noi doi la bază
Și-ntrăbări fără răspuns
Astăz oricum nu contează
Șine-am fost și ște-am ajuns

SCRISOARE DĂ RĂSPUNS

M-o trămes Dorina carce
Pân viu grai și nu în plic
Să nu mă mai leg dă moarce
Că nu dobângesc nimic.

Hu... o Petre, ho, ce-oprește:
Șe-i tot fași morți reclamă ?
Vez că tot ce ocolește
Și nu ce prea bagă-n samă ?

Cum la Poștă în Chișoda
Timbre nu-s niși dă sămânță
Am să folosesc metoda
Inventată dă moș Țintă.

Vorbili le iau pă toace
Și le dau d-a rostogoala

Și pă foale și pă space
Până când le calcă geala.

Le tot frec ca să strălucă
Ca rujina pă potcoave
Și le-mpart la șine apucă
Ca mândreță dă isnoave.

Fără chip și fără coasă
Moarcea vine, vrei nu vrei,
Chiar dă ce picești sub masă
Ori în cupa dă tulei.

Că-i aiși ori că-i dăparce
Lejea firii decretează:
Unge-i viață îi și moarce
Unge nu-i, moarcea șomează.

N-o să vină Apocalipsu
Niși acu și niși la anu
Vine atunșea când magistrul
Gată dă șicit romanu

Că atâta mi-l lunjește
Dă-nșepu-i ca să mă cem
C-o s-ajung, Doamne ferește
Cinăr ca Matusallem.

DĂ MULT VREAU SĂ CE ÎNTRĂB

Dă mult vreau să ce întrăb
Dacă nu-i niși un scăcret,

Fiincă nu-m vine să cred
Dă ște tu nu ai Internet ?

Cum ce șteiu dăscurcăreață
Eu cred că ță-ar fi ușor
Că acu ște-ăi miși învață
Să umble pă calculător.

O avansat tehnologia
Dar tu scrii tot așa cum vrei,
Tot cu pixu ște hîrcia
Ca-n vremea lu moșî tei.

Pune-ț nepotu să ce-nveță
Că n-o fi atât dă greu
Fiincă n-ai ani dă bătrîneață
Tot atâța câț am eu.

Mă ierț, dar cred că îi păcat
Să-ș bată joc nișce inculț
După tot ște-am învățat
Să spună că ni-s depășăț.

Dar îț dau cumva dreptace
Șini măi dă doi bani pă mince ?
Lumea merje măi dăparce
Șî fără noi înăince.

NIME NU-I NĂINCEA NOASTRĂ

Nime nu-i năincea noastră
Niși la har, niși la idei,
Lăudătorii să trăiască

Dar ște noi pă lângă ei.

Dacă nu ne laudă nime
Nu-i nimic, nu dăm năpoi,
Fiincă ne prișepem bine
Să ne lăudăm între noi.

Tu-m spuni: „Geniu nă-nțales”
Eu: „Regină premiată”,
Șî cum îi dă înțales
Laugili nu să măi gată.

Tu îm spuni: „Pofciț maestre !...”
Șî-m arăț unge îi bina,
Iar eu stâng ca la proteste:
„Fașeț loc, treșe Regina !”

Lume multă, sala-i plină,
Șine ni-s, tot natu-ntrabă,
Dar când s-o dășchis cortina
Șe să vez ? Un moș ște-o babă !

Dă lauge ni sacu plin,
Dar ne roage-o întrăbare,
Fiinc-acuma nu măi șcim
Care dân noi îi măi mare ?

Eu zâc că mi-s ăl măi prima,
Tu că ai tălent măi mult,
Dar șică tot eu mi-s vina
Că mi-s prost fiincă ce-ascult.

Nu mă iau cu cine-n coarne,
Fiincă a mele-s măi toșice
Șî cum am răspect la doamne

Ce pofcesc s-o iei năince.

Dă-m pun ambiția cu cine
Să-ț arăt șine-i măi breaz
Că pot să ce-ntrec, ști bine,
Și atunși când nu mi-s treaz.

Dar nu mă contrez c-o dodă,
Că nu mă socot v-un zmeu,
Și o să măi stăm dă vorbă
Când ai scris cât am scris eu.

Pân-atunșea, spori la scris !
Ca să îți văd măestria,
Dacă ieș cu fruncea sus
Eu în răgic pălăria !

TRII PĂ FAȚĂ ȘINȘI PĂ DOS

Măi frumos ca "Făt Frumos"
Și dășcept ca popa prostu
Și pă față și pă dos
M-am găsat în viață rostu.

Împreună pă dân două
M-am gândit c-ar fii frumos
Să scoacem o carce nouă:
"Trii pă față și și pă dos"

Hai să punem vers pă vers
Să înșeapă iară circu
Că pă "contrasens" am fost
S-o pornim acu d-a pârcu!

Ș-uice-așa la nimereală,

Mă gângesc că păst-un an,
Ca să fim și noi dă fală
O să scriem ș-un roman.

Ș-o să-i zășem "ALANDALA"
Nime să nu îl prișeapă
Pân ne iese dân cap școala
Și ochii baș cât o șeapă

Și fără să fașem pauze,
Cum ni-i sufletu sânin,
Așceptăm d-acu aplauze
Că dă lauge podu-i plin.

Și la urmă cu folos,
Măi făloși ca tădăuna,
"Trii pă față și și pă dos"
Ori invers că îi tăt una.

ȘE FAȘEM DACĂ NU MURIM?

O plecat moarcea în grabă,
Cu coasa la subsâori,
C-o zâs c-are multă trabă
Cu atât "nemuritori".

Și m-o spus: "Ascultă bine,
Dacă măi vin să ce caut,
Și-ț măi baț iar jioc dă mine
Să șcii bine că ce bat!"

N-o să vină să mă bată,
Fiindcă az știu mult măi bine,
C-o să vină ș-altădată
Ș-o să pleșe și cu mine.

Mă gângii și mă gângii
Până mă apuca tovara
Dacă cumva n-om muri
Și trăim măi mult ca șioara?

Dacă totuș vom muri
Șine o să ne jălească?
Precinii pă care-i ști
O să ne măi pomenească?

Mă va plânjie v-o duduie
Și pă șine poșmândrișcii?
Ne răgică vo stătuie
Păst-o vreme ”culturîșcii”?

Tu, zâmbind ca și Gioconda
Eu uitându-mă la sfînt
Toț să-ntrăbe: șine-i dodă
Lângă moșu fără ghinț?

D-o fi una, d-o fi alta
Nu o fi mare scofală
C-om șiopli versuri cu dalta
Pă căzanili cu smoală

Ori în rai cu mare fală,
Sus în sânu lu Avraam
O să sciem la iuțală
În trii zăle ș-un roman.

Dar cât om măi fi p-aiși,
Atât cât măi avem mince,
Ca și bravii bolșeviși
Merjem numa înăince!

CE POFCESC D-ACU LA RUGĂ

Ca să nu-ț măi fie șiudă,
Și să nu mă măi sfăgești,
Ce poftesc d-acu la rugă
S-ai vreme să ce pregăcești

Să îți pregăcești coșia
Loitrili să le-nflorez
Vez să nu zăuiț răchia
Și o oală cu scoverz

Că găinili nu-m ouă,
Fiinc-or dat să-mbătrânească,
Și cocoși una, două,
Îs în grevă cocoșască

Să preumblă pân avlie,
Mereuț ca după mort,
Îm șer spor dă lenevie
Și puicuță dân import.

Vez, ca nu cumva dân fugă
Să ce sui în aizămban
Că o să ajiunji la rugă,
Doamne feri, păstă v-un an.

Ce-așcept cu covoru roșu
Și fanfara dân Giroc
Și dup-aia tata moșu
Ce pofcește și la joc!

La săceni și-ăilalt goști,

Cum ești doamnă dân oraș,
Să le-arăți că șci să jioși
”Scuturata” pă trii paș.

Ș-o să merjem fără frică
Să îi punem o cunună
Și lu priecinu Petrică
Ca să-i spunem: ”noapce bună”!

El, uitându-se la noi
Cum să plânziem ne tot vine
Să ne cânce l-amândoi:
”Viu nu-i bine, mort nu-i bine”.

Cum pân viață iuce treșem
Gângu rău vreau să-l zogon
Iară ruga s-o petreșem
Ca ș-acu ... la tălifton!

PĂTRU CHIRA SUBSĂMNATU

Daca n-ar fi fost nișicând
Dorina Șovre-n poezâie
Ș-ar lua viața dî la-nșeput
Șe ș-ar fi dorit să fie?

Pătru Chira subsămnatu,
Declar aișea pă cuvânt,
C-am avut visă ca tot natu
Și-n parce le-am cam împlinit.

Carcea dă mic m-o ispicit,
Și cum dă lucru n-am fost bun,
Cu patima pântru șitit
Pân viață am pornit la drum.

S-ajung profesor aș fi vrut,
Istoria să o predau,
Dar fiind chiabur învinuit
Visu mi s-o făcut prau.

După aia o fost bine,
Lumea cam șcie șine-am fost,
Baș când căce-un nime-n lume
Zâșea c-aș fi un țăran prost.

Ș-asta fiinc-am rămas în sat,
Lângă chișozăanii mei,
Și drumu sorți l-am urmat
Trecând pân ani și buni și grei.

Am stat la locu meu cumince
Ș-atunșea când am fost blămat
Cu poezâia am mers năince
Trăind așa cum m-o fost dat.

M-am însurat și eu ca omu,
Am și copii și strănepoț,
Și poace mă ajiută Domnu
Să mă măi bucur pântru toț.

I-am dat vieți șe-am putut
Și nu m-am înclinat la nime
Iar ea m-o dat cu mult măi mult
Și nu m-o făcut dă rușâne.

Tot șe-am făcut ș-am dobângit
Atâta am putut să fac
Că doar o viață am primit
Ș-atâta cât am meritat.

Pă scurt bilanțu l-am găcit,
Să spun măi mulce n-are rost,
Dar poace că ce-am lămurit
Că pot glumi și sărios.

IACĂ AM MĂI PUS D-O CARCE

Ștricuind foarce frumos,
Cum fășea pă vremuri buna,
”Trii pă față șiși pă dos”
Ori invers că îi tăt una.

Iacă am măi scris o carce,
Cât ne-o ținut pucerea,
Dân aproape spră dăparce
Până am gătat scrierea.

Dân văzuce ori auzâce
Dă pân lume, dă pân țară,
Unili dă noi scornice
Rânduice ca la moară ...

Rătășind așa pân vreme,
Nu am luat în samă riscu,
Noi le-am adunat în gheme
Și le-am ștricit cu pixu.

Poace că o să vă placă
Dacă cumva ne șiciț
Ne-nțălejeț numa dacă
Șciț și voi să ”ștriciuț”

Cum m-o spus doda Dorina
Că ar fi cam gata traba

Eu scobor iuce cortina
Să pucem strânje țaraba

Ei dă toace îi urez,
Când ne-auzâm la tălifton,
C-am ajiuns să o visăz
Și atunșea când nu dorm.

O fi vremea să ne-oprim,
Mințali să să hogană,
Până când nu o pățâm
Ș-o dăm dân umor în dramă.

Cum vegeț circusu-i gata
Și nu-i vreme dă pierdut
Că după cum spunea tata
Nu-i înșeput fără sfârșit.

Că să nu o măi lunjiesc
Și să zmincesc baș la urmă
Numa bine vă doresc
Și-m iau ”sănătate bună!”

TOACE AU UN ROST

Cum prostia naturală
Păstă tăt îi pă pământ
Mincea artificială
Purtătoare-i dă cuvânt !

